

ZVON

SRPEN - ZÁŘÍ/ AUG. - SEPT.
2018

časopis krajaňské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

František Šušil

ŽIVOT, DÍLO, ODKAZ

15. června – 30. září 2018

Výstava v tzv. Propité věži brněnské katedrály
denně mimo pondělí 10 – 17 hodin

Diecézní muzeum
Petrov 1, 602 00 Brno
tel.: 533 033 278
muzzeum@biskupstvi.cz
www.dieceznimuzeum.cz

Výstavu finančně podpořilo
statutární město Brno
v rámci projektu
Výstavy v areálu Petrova 2018

B | R | N | O |

Mediální partneři

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

časť druhá

Opus Dei

MV

Veriť Kristovi znamená aj to, že myslím na večný život. Pretože to je pravda o človeku, že smrťou sa život nekončí – a to mení totálne optiku, ktorou sa pozeráme na svet. Hoci je dnes materializmus a to známe „carpe diem“ (užívaj dňa) také populárne. Ak by sme verili, že človek je len kus mäsa, tak bezbrehé sebecko by malo byť našou najvyššou hodnotou. Pre mnohých dnes žiaľ aj je a hodnoty ako obeta pre druhých, či zaťat' zuby a niečo si odtrpieť sú dnes skôr na smiech. My kresťania sme a máme sa usilovať byť tou soľou zeme – a soľ, hoci jej je málo dáva jedlu chuť. Bez nej je jedlo bez chuti. Pán od nás nežiada zázraky, len aby sme mu dali srdce a vstúpili do vzťahu s Ním a potom podľa toho aj žili (aspoň sa o to pokúšali). Naš pozemský život sa raz skončí a všetci vieme, že roky utekajú rýchlo. V minulosti bol v niektorých krajinách zvyk mať na pracovnom stole ľudskú lebku – či už skutočnú alebo umelú a to práve preto aby nám pripomínala, že tento život je len dočasný a máme žiť aj tu na Zemi pre večnosť.

Snažiť sa o svätosť v každodennom živote znamená žiť pre večnosť, byť si vedomý Božej blízkosti a chcieť plniť Jeho vôľu. Ved' na to sme boli stvorený a len tak nájdeme pravý pokoj a naplnenie nášho poslania ako človeka. Nie je to jednoduché, mnohým sme dnes na smiech, mnohým je na smiech večný život a ľudia strácajú zmysel pre obetu. Ale jednoduché veci väčšinou nestoja za veľa. A tu ide o veľa. Ide aj o náš večný život – o to či prideme do neba, alebo budeme odsúdený na večnú smrť, teda či pôjdeme do pekla. A ak prehráme tento boj, tak ani peniaze, kariéra alebo čokoľvek iné nemajú význam. „Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých čo cez ňu vchádzajú. Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú!“ (Mt 7, 13-14)

Opus Dei čelilo a občas ešte aj čelí kritike a je aj terčom niekoľkých konšpiračných teórií. Je obviňované z elitárstva, tajných a sektárskych praktík. Nedá sa vylúčiť, že nedošlo nikdy k pochybeniam, ale aj keď nepoznám podrobnosti radil by som tu opatrnosť. Opus Dei je plne podriadená autorite Cirkvi a z jej radov vyšlo už niekoľko svätých. Áno kladie dôraz na tradičné hodnoty a je často považovaná za konzervatívnu ale to dnes platí a čomkoľvek, čo má nejakú spojitosť s Katolíckou cirkvou.

Na záver ešte spomeniem osobnú skúsenosť s kňazmi z Opus Dei. Kardinál Dolan zveril pred pár rokmi do správy kňazov z Opus Dei farnosť St. Agnes neďaleko hlavnej vlakovej stanice Grand Central tu v New Yorku. Táto farnosť sa v mnohom podobá práve na svojho suseda – premelie sa tam denne veľa ľudí, ktorým sa kňazi z farnosti snažia vyjsť v ústrety. Slúži sa tam až šesť svätých omší každý pracovný deň a sponedá sa dve a pol hodiny denne, čo je v USA rarita. Je tam naozaj nával a keďže využívam občas služby tejto farnosti už niekoľko rokov, môžem povedať, že ešte som tam nezažil taký osobný prístup ku sponedi ako práve od týchto kňazov.

Podpořte nové sídlo
Studentského centra U Pálavy
další informace najdete
<http://projektcentra.cz/>

Investorem a provozovatelem budoucího nového sídla Studentského centra U Pálavy je Asociace pro rozvoj vzdělání se sídlem v Brně. Asociace se věnuje vzdělávacím aktivitám chlapců, mladých mužů i starších ročníků. Cíle Asociace jsou striktně vzdělávací a neziskové. Duchovní správa Studentského centra U Pálavy je svěřena **Opus Dei**.

Hlavním cílem centra je nabídnout studentům co možná nejlepší prostředí ke studiu a pomáhat chlapcům a mladým mužům v získávání schopností potřebných jak k úspěšnému studiu, tak i při počátcích jejich profesionálního života.

NĚKTEŘÍ FARIZEOVÉ NEMĚLI rádi Ježíše a tak ať už udělal to, či ono, prostě to měl u nich spočítáno. Byl pro ně nepřijatelným, i když měl s nimi mnoho společného.

Třeba chtěl, aby lidé milovali Boha - jeho Otce, nadevšechno ostatní. Určitě byl s nimi zajedno v modlitbě, v postu a dodržování sobotního dne. A přece vidíme, jak odlišně Ježíš působil na své okolí. Nejvíce snad svým pochopením pro ostatní potřebné a chudé lidi. V jeho počínání viděl každý nezištnost a zvláště žádnou nadřazenost, kterou se naopak vyznačovali farizeové. Je to vskutku podivuhodné, že ten, který znal svého Otce jako nikdo jiný, ten, který ho jako jediný viděl na vlastní oči, to nikdy nedával okázale najevo. Okázalým způsobem se projevovali jenom někteří farizeové, kteří ale na rozdíl od Ježíše toho věděli o Bohu žalostně málo. Tak jako ostatně všichni lidé, kteří se snaží milovat Boha. Sv. Tomáš Akvinský říká o své nedokončené knize "Summa Theologica", která je vynikající naukou o Bohu, že je to jenom vlastně "hodně slámy". Ve zvláštním zjevení ke konci života se mu dostalo ohromující poznání a tak přestal psát.

Moji milí přátelé, každý z Vás, kteří čtete tyto řádky, máte jinou zkušenost a poznání Boha. Každý z Vás se ubíráte k Bohu svým vlastním způsobem a jste na své cestě blízko, nebo ještě daleko od úplného setkání s Tím, který Vám život dal a čeká Vás. Přeji Vám všem hlubokou radost z vyvolení a pokoru při hledání Boží vůle ve Vašem životě.

*Přeji Vám hezké čtení, Fr. Antonín
ve Forest Hills 25. července 2018*

Svatý Augustin

uvažoval
o tajemství Boha
a Nejsvětější
Trojice. Na
mořském břehu
uviděl chlapce,
který měl malou
nádobu a
chtěl přelít moře do
malé jamky, kterou
si vyhloubil. V tu
chvíli Augustin

pochopil před jakým tajemstvím stojí a jak malé jsou jeho schopnosti.

Páter František Sušil

František Staněk - frastan.webnode.cz

Na svátek Navštívení Panny Marie 31. května 2018, tomu bylo právě 150 let, kdy v Bystřici pod Hostýnem zemřela snad nejvýznamnější osobnost národního obrození na Moravě a jeden z velikánů moravských dějin P. František Sušil (nar. 14. června 1804 v Novém Rousínově). O tomto knězi se bohužel moc nehovoří a běžný člověk o něm neví téměř nic.

Ze školy jistě známe filologa a překladatele Josefa Jungmanna, básníka a literárního kritika Františka Ladislava

Čelakovského či spisovatele a sběratele lidových písní a pohádek Karla Jaromíra Erbena. Ti všichni působí především v Čechách. Ale jak probíhalo národní obrození na Moravě? Po bitvě na Bílé hoře došlo na Moravě k úpadku českého jazyka i literatury, ale zároveň se zde sílilo přesvědčení, že Moravané nejsou součástí česko-moravské identity, a to i přes velkou část společných dějin a tradic. Morava ovšem postrádala centrum obrozeneckého hnutí, které se neprojevalo ani na venkově, ani mezi šlechtou, či měšťany. Čeština v první polovině 19. století prakticky nepronikla ani do divadla, ani literatury. Morava je tedy v "počešťování" oproti Čechám značně opožděna.

To vše se změnilo s Františkem Sušilem (a dalšími). Páter Sušil, nesmírně nadaný a asketický člověk, výrazně zasáhl do vývoje obrozeneckého hnutí na Moravě v druhé polovině 19. století. Sám Jan Neruda o něm napsal: "František Sušil zaujímá na Moravě totéž skvělé místo, o kteréž v Čechách rozdělili se naši oslavenci tři: Jungmann, Čelakovský a Erben. „Strážce a zvelebovatel mateřského jazyka, vzdělavatel básnického umění na půdě domácí a sběratel drahocenných básnických plodův Musy národní“. V každém z těchto směrů František Sušil vykonal díla, která mu pojišťují nehynoucí vděčnou památku v srdcích našich i pokolení příštích na Moravě i v Čechách. Jan Neruda píše o Františku Sušilovi především z pohledu národního buditele. Jeho působení bylo ovšem mnohem širší. Chtěl bych vás postupně seznámit s touto originální osobností. A bude o čem psát. František Sušil se zabýval

literaturou, teologií a překládal církevní otce, psal a překládal hymny i básně, přeložil a vyložil celý Nový zákon, sbíral písně, propagoval zpěv při mši svaté a na jeho popud vzniklo něco jako dnešní kancionál, stojí na počátku myšlenky unionistických sjezdů na Velehradě i cyrilometodějské tradice, jak ji známe dnes, atd. František Sušil ovlivnil nemálo významných osobností. Rád bych jmenoval Pavla Křížkovského nebo arcibiskupa Cyrila Antonína Stojana, dále Leoše Janáčka, Bohuslava Martinů, či Antonína Dvořáka, kteří komponovali nejednu skladbu na Sušilovy texty. Situace na Moravě, především v Brně kolem roku 1848: V 19. století Evropu zavaluje silný nacionalismus, díky němuž během roku 1848 vypukly na mnoha místech tzv. národní revoluce, které s sebou přinesly období nepokojů a mnohdy i násilí. Tyto revoluce byly potlačeny, ale i přesto došlo ke společenským změnám (zrušení roboty, vznik obecních samospráv, apod.). Ty byly způsobeny také díky velkému rozdílu mezi bohatými a chudými. Tak vzniká nespočet spolků, které se svou dobročinností obracejí k nejvíce potřebným. Jak ale s potřebnými hovořit? Jejich řečí. Spolky, i křesťanské, bezesporu sehrály zásadní roli a napomohly v procesu národního uvědomění. I Morava byla v těchto letech zasažena revolučním hnutím. Vše se ale odvíjelo jinak než v Čechách.

Moravští politici se vymezovali nejen proti Němcům, ale snažili se definovat i moravsko-české vztahy. Stačí citovat petici pražského Svatováclavského výboru (politický orgán v Čechách) císaři Ferdinandovi I., jejíž autoři žádali svobodu tisku, slova, náboženství, zrovnoprávnění českého a německého jazyka, zrušení roboty a poddanství, úpravu daní, ale také státoprávní spojení Čech, Moravy a Slezska. Petici ale neschválil moravský zemský sněm v Brně, což na Moravě vyvolalo značné rozladění. Moravský sněm se ozval, zformuloval dokument, jímž odmítl toto sloučení, a žádal na panovníkovi moravskou autonomii. Je zajímavé, že k této nótě se připojili i moravští Němci (kteří pár týdnů předtím žádali připojení Moravy k německým zemím), aby se prý Moravané nestali otroky Čechů. V 50. letech 19. století pak České království (= Čechy) požadovalo česko-rakouské vyrovnání. Morava postupovala samostatně a Slezsko žádné nároky nevzneslo. Revoluční hnutí se dotklo také církve. V Čechách se revoluční hnutí v církevních kruzích projevilo poměrně radikálně. Program katolického reformismu žádal zavedení lidového jazyka do liturgie, zrušení povinného celibátu, demokratizaci církve zřízením kněžských synod, apod. Na Moravě byla situace klidnější. František Sušil, profesor bibliistiky v brněnském alumnátu známý svým vlasteneckým postojem, byl sice vyzván, aby se nijak nezapojoval do revolučního hnutí, jinak že bude vyloučen, ale

nakonec se situace vyřešila bez velkého napětí. Církevní život totiž neřídili katoličtí liberálové, nýbrž skupina kněží kolem Františka Sušila, tzv. Sušilova družina.

Tito kněží doporučovali zakládat Katolické jednoty, organizovat poutě na Velehrad, pořádat porady duchovenstva jako přípravu na synody, které měli svolat biskupové, a tak umožnit věřícímu lidu aktivně se podílet na církevní správě, atd. Již zde vidíme jistý rozdíl mezi přístupem v Čechách a na Moravě. Ostatně i dnes často slyšíme řeči o konzervativní Moravě a liberálních Čechách. Po roce 1848 byli na Moravě působením kněží prakticky vytlačeni ze společenského života liberálové, na rozdíl od Čech, kde tomu bylo přesně obráceně. Moravské zemské a národní vědomí tak bylo stavěno na katolickém základě, na němž se podíleli pospolu jak kněží, tak i angažovaní laici. Literární kritik Martin C. Putna dokonce tvrdí, že na Moravě druhé poloviny 19. století vlastně žádné "katolické literatury", tedy literatury ostře vymezené vůči celku národní literatury, neexistují. Jsou to totiž kněží a katoličtí laici, kdo tvoří národní literaturu. Dokladem tohoto tvrzení je právě František Sušil.

Něco pro zasmání....

Forrest Gump died and went to the pearly gates. St. Peter greeted him and told him that in order to enter heaven he had to answer three questions but because Forrest was "special" he would have him extra time to come up with the answers. His first question is, "How many days of the week start with the letter "T"? Second question, "How many seconds are there in a year?" And third question, "What is God's first name?"

Forrest went over to the bench and sat to think of the answers. Before too long he was back to St. Peter with the answers.

"Well, that didn't take too long. What is the answer to the first question, how many days of the week start with the letter "T"?"

"That one was easy! The answer is two -- Today and Tomorrow."

"Oh, OK, what about the second question? How many seconds in a year?"

"That took me a little longer but I figure it out. There are twelve seconds in a year!" "OK, how did you come up with twelve?"

"January 2nd, February 2nd, March 2nd,"

"Oh dear, and what is your answer to the last question? What is God's first name?" "That one took some thought but I finally got it.

God's first name is 'Andy'."

"Andy?? How did you come up with 'Andy'?"

Well, from the song, "And he walks with me and he talks with me..."

No Ordinary Fool

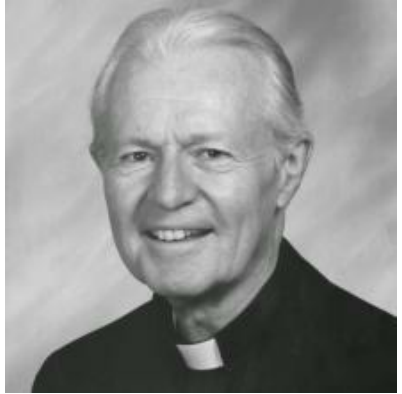
A View from the Pew
by Deacon Greg Kandra

For summer reading, some people toss into their beach bag the latest pot-boiler by Jackie Collins or Dan Brown.

I took the memoir of an 90-year-old priest-theologian who grew up in one of America's most venerable Protestant families.

Am I a nerd, or what?

Fr. John Jay Hughes is actually something of a legend in the American Church. He's descended from a Founding Father, John Jay - yes, that John Jay - and is descended, as well, from a long line of esteemed Anglican priest. Both his father and grandfather were Anglican preachers.

And when Fr. Hughes decided to “swim the Tiber” and become Catholic in the 1960s, it stirred up quite a storm - making headlines on both sides of the Atlantic and causing an irreparable breach between him and his father. The elder Hughes even thought his had lost his mind; he recommended that he see a psychiatrist and there were suggestions he might try to have his son committed. When all efforts to get him to change his mind failed, Hughes' father went so far as to tell him he was no longer welcome in the family home. The two never saw each other again.

All this is recounted, in fascinating detail, in Fr. Hughes' memoir, *No Ordinary Fool* - and it is no ordinary autobiography. It tells of one man's struggle to come to terms with his faith, with his family legacy, and with a Church that, once he had accepted him, didn't know what to do with him.

Born and raised in New York, and educated at exclusive prep schools before graduating from Harvard, Fr. Hughes spent much of his life studying and teaching in Europe. He even mastered German for a stint in Münster - where, it turned out, one of his teachers was a kindly and thoughtful professor named Joseph Ratzinger.

Writes Hughes: “Ratzinger could often be seen riding around Münster on a bicycle, wearing a beret. He lectured three times weekly at 8:15 in the morning. Evidence of his popularity was the presence among his hearers of a number of people from the town, who came to hear him before going to their office.”

Hughes offers up choice nuggets of history, too. In 1959, when he was struggling with whether to join the Catholic Church, he wrote this in his journal following an overseas trip: “The most impressive thing about the trip is to have seen the Holy Spirit at work in the Church and in the world. The old order is passing away - most obviously in politics and society, but in the Church as well...”

This mind you, years before Pope John XXIII called the Vatican Council.

There is much more: Fr. Hughes dissects clearly but comprehensibly the complicated theology that divides Anglicans and Catholics. He expresses some strong opinions about Catholic liturgy - both before and after the Council. And he talks at length about his difficulties in finding satisfying work in this country. He became a Catholic priest, with a conditional ordination, in Germany, and wandered in the theological wilderness for years before finally being incardinated in St. Louis.

No Ordinary Fool will help many cradle Catholics to see their Church with fresh eyes - and, along the way, enjoy a unique and dramatic American story of faith and family. (Someone should snap up the movie rights, and soon!) It is subtitled: “A Testimony to Grace.”

I'd say it is also a testimony to love, to perseverance, and to the unfailingly creative work of the **Holy Spirit**.

Občas se nám velmi uleví, když se nám na výletě z mlhy náhle vynoří rozcestník. Vždyť bloudění dokáže zmařit celý výlet a na vytoužený vrchol pak můžeme zapomenout, protože už nezbývá dost času. Na rozcestník nejsou kladeny vysoké požadavky. Nemusí být krásný ani

umělecky ztvárněný. Musí jen poskytnout službu, která se od něho očekává. Jde o to, aby splňoval několik podmínek: je třeba, aby ukazoval správný směr, aby byl čitelný a konečně jeho poslání vyžaduje, aby stál na kraji cesty, nikoli uprostřed.

Bývá tomu tak i na našich životních poutích, že občas potřebujeme člověka plnicího funkci ukazatele cesty. Člověka, za kterého jsme vděční, když se vynoří z okolní mlhy, uklidní nás a nasměruje. (převzato z www.vira.cz)

2. července Arcibiskupství pražské ve spolupráci s historikem Františkem Kolouchem připravuje knihu o životě a mučednické smrti pátera Josefa Štemberky. Biografie bude vydána v roce 2022 k výročí 80. výročí mučednické smrti tohoto posledního lidického faráře... Nyní začal sběr materiálů, zpracovávání archivních pramenů, či komunikace s pamětníky.

5. července nejen svatí Cyril s Metodějem stáli ve středu pozornosti při letošní velehradské pouti. Pozornost věřících se totiž ve dnech 4. a 5. července upřela také na Pannu Marii, jejímuž neposkvrněnému srdci byl při hlavní poutní bohoslužbě zasvěcen český národ, a na sv. Ludmilu – lidé ji mohli během Dní lidí dobré vůle uctít v Královské kapli velehradské baziliky.

5. července tiskové středisko Svatého stolce zveřejnilo oficiální program apoštolské cesty papeže Františka do tří pobaltských států: Litvy, Lotyšska a Estonska ve dnech 22. až 25. září. Návštěva se bude konat k 100. výročí vzniku nezávislosti pobaltských států od Ruska. V Litvě, kde žije největší katolická komunita v této oblasti, papež navštíví Vilnius a Kaunas, v Lotyšsku to budou města Riga a Aglona a v Estonsku přijede papež František do Tallinnu.

9. července pope Francis registered as a pilgrim for World Youth Day 2019 after praying the Angelus on February 11, 2018, in St. Peter's Square. Today, July 9, 2018, the Vatican made the official announcement that the Holy Father will be in Panama from January 23-27, 2019.

12. července The Migration and Refugee Services of the United States Conference of Catholic Bishops (USCCB) and Catholic Charities USA (CCUSA) said they will work together to reunite children separated from their families at the border.

16. července mše připomněla deset let, které uplynuly od masakru křesťanů ve východoindickém státě Uríša. Násilí rozpoutali hinduističtí extrémisté, na svědomí měli desítky mrtvých a desetitisíce lidí byly přinuceny uprchnout z domova. Jednalo se o nejhorší protikřesťanský pogrom v Indii za posledních 300 let. Tamější arcibiskup John Barwa nyní vyzývá k pokoji a ke smíření.

18. července latinskoamerická biskupská konference (CELAM) vyhlásila Den modlitby za Nikaragui pro celou církev v Latinské Americe na neděli 22. července 2018. Biskupové vyjádřili svou solidaritu a blízkost s lidmi žijícími v Nikaragui a s jejími pastýři "proroky spravedlnosti", kteří prožívají současnou bolestnou sociální a politickou krizi.

24. července Sam Brownback, United States Ambassador-at-Large for International Religious Freedom, called for action by governments, individuals, and activist organizations to work together to protect religious freedom around the world. His remarks came in Washington in opening remarks to the first Ministerial to Advance Religious Freedom, sponsored by the US Secretary of State Mike Pompeo.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: Alexander Dolinay, Greta Bunža, Růžena Bunža, Hedvika Krátká, Jozef a Zelmira Lazarovi, Boh. a Jana Novotní, Alžběta Sýkora.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci srpnu a září: Heda Krátká 1. srpna, Michelangelo Krupka Janík 4. srpna, Frank Křenčík 5. srpna, Šárka r. Králová 8. srpna, Rullie Anne Suda 8. srpna, Jakub Hnízda 12. srpna, Miloš Petr 16. srpna, Bohumil Halka 17. srpna, Petr Křenčík 18. srpna, Šimon Jarda Nehybka 18. srpna, Veronika Sikorjak 24. srpna.

Ludmila Sedláčková 2. září, Marie Chvilíčková 5. září, Tomáš Brabec 7. září, Julia L. Brabec 10. září, Daniela Brabec 19. září, Václav Jelínek 20. září, Jan Tomeček, 21. září, Msgr. Václav Malý, biskup 21. září, Michal Krška 22. září, Vlasta Krupková 24. září, Marie Jelínek sr. 26. září, Nikolas Pope 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

úmysly mší svatých v měsíci srpnu a září 2018

datum	úmysl	dárce
-------	-------	-------

1. srpna	Za + manželku Janu Plannerovou, M.D.	George Planner
5. srpna	Za zdraví a požehnání pro celou rodinu	Hedvika Krátká
7. srpna	Za Bohuslava a Františku Rychlíkovy	rodina Hnízдова
8. srpna	Za + manželku Dariu	Andrew Poncic
12. srpna	Za rodinu Stránských	Blažena Stránská
15. srpna	Za + Josefa Zolmana	Jaroslava Zolman
19. srpna	Za živou a zemřelou rod. Hanákovou	Milada Hanáková
22. srpna	Za + děkana Ludvíka Kuse	rodina Hnízдова
26. srpna	Za + Josie Orgon	rodina Hnízдова
2. září	Za Dr. Věru Nikodem	manželé Lazárovi
8. září	Za + Josefa Zolmana	Jaroslava Zolman
9. září	Za krajanskou rodinu	
16. září	Za krajanskou rodinu	
17. září	Za + Karola Krupku	rodina Krupkova
23. září	Za + manžela Jiřího Smrčku	Božena Smrčková
29. září	Za tetu Olgu	Andrew Poncic
30. září	Za krajanskou rodinu	

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Z dopisu paní Hedviky Krátké.

Letos, jak všichni víme se budeme připravovat na oslavy 100-letého vzniku První republiky. Přípravy na to jsou již doma veliké a jsem ráda, že spolu s Vámi a se všemi našimi doposud žijícími přáteli v New Yorku a jinde, se toho dožijeme (snad).

Pro naši rodinu jak zde, tak i v Česku, bude mít tento den neobyčejný zážitek, neboť bude vzpomenu i jméno manželova tatínka brig. gen. Františka Krátkého, který ve svém mladistvém věku odešel do legií a tam tvrdě bojoval a pracoval na zrodu nového Československa. Prošel celou Sibiřskou magistrálou a až potom se vrátil přes Japonsko a Vladivostok do nově zrozeného Československa. V legiích se poznal i s Rastislavem Štefáníkem, který mu byl vzorem pro celý jeho příští život. Do nové vlasti se vrátil až v r. 1920 a až teprve potom se mu dostalo uznání a osobně se poznal i s prezidentem T.G. Masarykem v jeho letním sídle v Lánech. Tak jako můj manžel Jiří Krátký, i náš první prezident T.G. Masaryk se narodil 7. března a právě při

Předválečná fotografie z fotoateliéru. Vlevo manželka Marie, uprostřed nahoře syn Jiří, dole mladší sestra Blažena. Vpravo pak František Krátký, vyjimečně v civilním obleku.

jedné z těchto návštěv v Lánech mu osobně prezident Masaryk předal na památku stříbrnou minci s tímto datem. Této mince si vážila celá manželova rodina a když manžel dospěl, byla mu matkou tato mince předána, neboť v tu dobu již jeho otec nežil.

Budu Vám vděčna také za sestru mého manžela Mgr. Blaženu Lenočovou z Olomouce, která se doposud všech oslav osobně účastnila

jako "čestný člen", zda byste zásluhy mého tchána zveřejnil.

František Krátký byl prostý člověk z mnohačlenné a chudé rodiny. Všichni věrně sloužili Bohu. Podle svědka, když František Krátký stál na popravišti a dokola byli další vězni jako svědci, jeho oči prý směřovaly k nebi, měl ruce sepnuté a jen se modlil k Bohu. Byl zastřelen na místě (7. května 1942) a pak spálen v peci spolu s ostatními vězni. Mohl s celou rodinou odejít do Londýna, o to se snažil prezident Beneš, ale on odmítl z důvodu, že by se Němci mstili na jeho sestře v Kožušanech s 11 dětmi a tak raději obětoval sám sebe! To byl opravdový hrdina.

(pokračování příště)